

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30, 17 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Križni put petkom u 18.15 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u Kažotičevoj dvorani ispod crkve, ulaz iz Stiplošekove
ulice.

Komu bude potrebna sveta ispovijed ili duhovni razgovor
tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku
portu radi dogovora sa svećenikom za termin

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 14 (500), 28. veljače 2021.

KRALJICA

500

II. korizmena nedjelja

Kraljica

Sveta Majka Terezija je svojedobno rekla kako ne možemo svi činiti velika djela, ali možemo činiti mala djela s velikom ljubavlju. Mislim da bi se ova izreka izvrsno mogla primijeniti glede svega što se čini da bi naš mali župni list Kraljica svake nedjelje došao u ruke naših župljana.

Oni koji su doista s velikom ljubavlju sve ove godine brinuli i radili na njemu na kraju su ostvarili veliko djelo, a to je da ove nedjelje pred sobom imamo 500-ti broj našeg župnog listića. Tako je naša Kraljica, uz to što je sve ovo vrijeme donosila duhovne misli i tumačenja nedjeljnih svetopisamskih tekstova u svrhu produbljivanja vjere naših župljana, kao i za vjernike potrebne obavijesti, postala i simbol kako ustrajnost u ljubavi i predanju donosi velike plodove.

Od srca zahvaljujem svima koji su sudjelovali i sudjeluju u izdavanju našeg župnog listića, te molim Gospodinov blagoslov da naša Kraljica i dalje bude ono što je i do sada bila – ljubav na djelu.

p. Ivan Marija Tomić, župnik

I. čitanje (Post 22, 1-2.9a.10-13.15-18)

II. čitanje (Rim 8, 31b-34)

Evangelje po Marku (Mk 9, 2-10)

ISUSOVO PREOBRAŽENJE

Da bi bolje razumjeli Isusovo preobraženje potrebo je da razumijemo svoje i ljudsko stanje. Svi mi doživljavamo da nismo baš zadovoljni sa stanjem 'u svojoj koži'. Kao da doživljavamo raskorak između usađenog cilja i težnje, i s druge strane našu nemoć i zdvajanje da ostvarimo svoje težnje.

Uvijek se osjećamo neispunjenih težnja, kao da ne možemo ostvariti ono za što smo rođeni (stvoreni). Niti smo u mogućnosti da naša ljubav bude onakva kakvu bi željeli, niti smo slobodni od mnogih privezanosti za stvorena stvorenja. Osjećamo se privezani za neke stvari koje nas ne ispunjavaju.

Izgleda da dolazimo do zaključka da je potrebno da se ljudsko biće preobrazu u čovjeka. To je kao s gusjenicom koja se preobražava u leptira. Ako se ne preobrazu i dok je gusjenica ima svoj krug i svoj apetit, a kad se preobrazu mijenja se u formi i sadržaju, u apetitima.

Postaje leptir i tada ga privlače cvjetovi i njegov radijus kretanja je širi. Tako je izgleda i s čovjekom. Potrebna mu je preobrazba da bi ostvario svoj cilj koji je usađen u njegovu dubinu. Čovjeku je potrebno da se preobrazu da bi se oslobodio svojeg egoizma koji ga privezuje uz stvorene interese i stvari. Koji ga sputava u samom čovječstvu. Egoizam čovjeka vuče prema 'dolje' iako mu duša želi prema 'gore'. Naša nova preobrazba zbiva se s Bogom i u Bogu.

S Bogom se preporuča idući prema Bogu. Tek s Božjim duhom čovjek se 'uzdiže' i preporuča. Taj Božji Duh je onaj koji vrši preobrazbu čovjeka u sadržaju i apetitu, težnjama. A bez preobražaja nema ni novog čovjeka ni novog svijeta.

U Kraljevstvo Božje se ulazi samo preobražen. Možda mi baš imamo poteškoću u svojem kršćanskom nasljedovanju, jer ne može se nasljedovati Isusa bez da se ne preobrazu, preporodi. Pa zar svi sakramenti nemaju za cilj da čovjeka preporode, preobrazu za novi svijet i novu budućnost.

Isusovo preobraženje i naše preobraženje.

Isus se preobrazu u Bogu i u Boga, ali su se istovremeno preobrazu i apostoli koji su bili kod njega. A da se nisu preobrazu ne bi uopće Isusa prepoznali. Bog je i apostole preobrazu da bi prepoznali u njemu Božje objavljenje (Riječ). Isus se preobrazu u Krista.

Od tog momenta on ulazi u 'svijet' u koji je poslan da ga preporodi. I taj je Isusov put išao preko ljudskih iskušenja i patnji. Preko realnog čovjeka kakav se oformio u povijesti. Pred novim preobraženjem nalazio se i Mojsije (zakon) i Ilija (proroci) i oni se u njemu preobražuju. Nalaze se i apostoli (budućnost).

U Isusu nastaje sveopća preobrazba koju izvodi Bog. Tako bi mogli reći da s Isusovim preobraženjem započinje novo stvaranje. Započinje Nova Geneza (postanak svijeta) svemira, čovjeka i njegovog vjerovanja. S Isusom je započela i naša preobrazba: za novi cilj, za novi moral, za novo zajedništvo, za novo nebo i novu zemlju.

Bez preobrazbe sve to ostaje samo kao lijepa priča što možemo zamišljati ali ne možemo dostići. Preobrazba nam daje Duha koji nas ujednačuje prema našem iskonskom cilju. U čovjeku se događa taj paradoks. On je na granici transcendencije i imanencije pa se opredjeljuje slobodno.

On skoro bira sebi cilj. Hoće li to biti 'nebeski' ili 'zemaljski' zavisi od njegove slobode i slobodnog odabira. Da bi izabrao svoj istinski cilj potrebno je da se preobrazu u duhovnije biće. Tek tada postaje potpun, sretan i vječan.

Bez preobraženja nema ni novog čovjeka, ni nove zemlje, ali ni novog neba (Vjere). Ovo nije neka domišljena mudrost nego iskustveno saznanje koje je vjekovima testirano. Zar sve religije ne idu za tim da čovjeka preobrazu (hinduizam: pranje u rijeci, židovstvo i islam u obrezanju, kršćanstvu u krštenju...).

Ako je Isus trebao preobraženje, onda je i te kako potrebno svakome od nas ljudi da se preobrazu. Da se produhovimo. Da bi izišli iz ove 'kože' prihvatimo da se s Isusom i u Isusu preobrazu...

Fr. Marijan Jurčević